

Prilagoditve okolja

V soboto 14.3. 2015 je predavateljica Ana-Marija Bohaček pričela z mislijo svoje profesorice Marte Ljubešić: »Trava ne raste hitreje, če jo vlečemo.« Čeprav se ne razvijamo vsi enako, so razvojne zakonitosti pri vseh ljudeh po vsem svetu enake in potrebno jih je upoštevati in spoštovati. Udeleženci ZO smo se tokrat poglobljali v prilagoditve v okolju, s katerimi lahko pomembno vplivamo na otrokov razvoj v vsakodnevnih rutinah.

Ko govorimo o prilagajanju okolja (fizično, socialno, organizacijsko okolje) imamo v mislih ustvarjanje takšnih okoliščin, ki bodo spodbujale postopno učenje novih veščin, nikakor pa »prilagajanje« ne pomeni brezciljno umikanje in izogibanje vsaki situaciji, ki ji morda otrok (še) ni povsem kos. Lahko bi rekli, da otroku s prilagajanjem oziroma organiziranjem okolja postavljamo majhne izzive, ki nastopajo v vlogi učnih priložnosti. Če ima otrok težave s sodelovanjem pri igri z vrstniki, bomo razmišljali, kako bi prilagodili okolje tako, da bo otrok pred izzivom izmenjave, sodelovanja in interakcije (npr.: skupno risanje na velikem papirju; otroka, ki malo komunicira vključimo v igro z otrokom, ki veliko komunicira; igra z vagoni namesto kolesom...).

Napotki strokovnjakov, kako svojemu otroku omogočiti čim bolj spodbudno okolje v zgodnjem obdobju, so pogosto presplošni in nejasni. Starši otrok z značilnim razvojem se na potrebe otroka odzivajo spontano in intuitivno, medtem ko je lahko intuicija staršev otrok s posebnimi potrebami zaradi stresa in novih okoliščin s katerimi se soočajo, ovirana in potrebujejo več konkretne podpore in pomoči strokovnjakov (kako se odzivati na otrokove pobude, kam pospraviti igračo, da bo otrok izrazil željo zanjo, kako otroka na igrišču spodbujati k sodelovanju z drugimi otroci, katere so tiste igrače, ki spodbujajo interakcijo in sodelovanje, kaj lahko naredijo, ko...). Udeleženci ZO smo obravnavali ter aktivno razpravljali o več primerih vedenja in funkcioniranja otrok ter se učili oblikovati jasne in konkretne odgovore staršem.

Shema prikazuje dva različna odziva mame na otrokovo pobudo po interakciji. Spontani odzivi staršev otrok s PP so lahko ovirani zaradi stresa in tudi neustreznega ravnanja strokovnjakov, kar lahko povzroči, da starši pri svojem otroku pogosto opažajo odstopanja v razvoju, namesto, da bi z otrokom uživali v igri izmenjave.

O predavanju zapisala udeleženka praktikuma zgodnje obravnave Mojca Molek, spec. pedagoginja